

[Maisted]

rende. Det er jo en helt ejendommelig parlamentarisk situation.

Jeg mindes endnu december 1984, da hr. Niels Helveg Petersen fastholdt regeringen på, at den skulle have et parlamentarisk bæredygtigt grundlag for at få vedtaget sin finanslov – og under dette åg, dette demokratiske åg, valgte det radikale venstre side og ville selvfølgelig støtte den ikke-socialistiske regering.

Hvad ser vi så i dag? At man påstår, at det radikale venstre har indgået et forlig med regeringspartierne, men at de ikke er i stand til at levere en tredjedel af den såkaldte tunge på vægtskålen, der er afgørende i denne sag. Det er i forvejen en parodi på demokrati, at 10 folketingsmedlemmer her i salen gang på gang afgør, hvad dansk politik skal være, men det er grotesk, når man så oplever, at det samme parti indgår et forlig og der så mangler 3 medlemmer til at kunne levere de nødvendige stemmer til et sådant forlig.

Jeg har nogle væsentlige indvendinger, synes jeg, imod lovforslaget, som det foreligger. For det første mener jeg, at det klart er et brud på grundloven. Jeg har såmænd oven i købet måttet læse Dansk Statsforfatningsret, og dér siger Alf Ross på side 711:

»Nægtes kan det heller ikke, at eneretten med hensyn til en af de vigtigste former for massekommunikation afføder en begrænsning i ytringsfriheden, der er betænkelig i forhold til de ideer, der bærer grundlovens § 77.«

Det tør svagt antydes. Men de er selvfølgelig verdensmestre i at bortforklare den, de samme jurister. Befolkningen har stemt om grundloven og har vedtaget denne grundlov, men på trods af klare brud bortforklarer de det med det såkaldte materielle indhold af grundloven. Jeg er helt stensikker på, at 99,9 pct. af den danske befolkning ikke er klar over, at man pludselig kan fortolke grundloven, præcis som det passer juristerne.

Dernæst er jeg modstander af en politisk styring, og det er jeg selvfølgelig, fordi Danmarks Radio har bevist i dag, hvordan det foregår med en sådan politisk styring. Det er jo indlysende, at giver man folk magt, så bruger de den, og det må man jo sige at Danmarks Radio og TV har demonstreret med al ønskelig tydelighed. Efter min bedste overbevisning havde vi ikke socialistisk fol-

keparti i Danmark, hvis vi ikke havde haft Danmarks Radio og TV og dens regionalradioer, og det hænger ganske enkelt sammen med den personalepolitik, der bliver anvendt. Her har vi altså et lovforslag, hvor det er en minister, der præcis udnævner de mennesker, der skal styre det nye TV 2, altså en klar politisk styring af, hvordan det skal være.

Når man udnævner folk, så kan man også fyre dem, og jeg ser med rædsel for mig, hvad der kunne ske, hvis man fik et rødt kabinet her i landet: at man så fik en kulturminister, der skulle bestemme, hvordan den bestyrelse skulle være, som igen selvfølgelig er i stand til at fyre den direktion, der skal udføre programmerne.

Som det tredje væsentlige punkt går jeg selvfølgelig imod, at man laver øgede skatter. Det er ganske urimeligt, og jeg er forundret over, at hr. Jimmy Stahr taler om licens og så skatter. Det samme parti, som går ind for en progressiv beskatning eller påstår over for befolkningen, at vi har en sådan beskatning, burde jo være det første til at afskaffe licensbetalingerne og lade det hele finansiere over skatterne. Der er jo heller ingen logik på det område for hr. Jimmy Stahrs vedkommende.

Hr. Jimmy Stahr påstod også, at TV ikke er politisk styret. Det passer ikke. Vi har jo set i tusindvis af tilfælde, hvordan det politisk sammensatte radoråd har udnævnt folk, som selvfølgelig benytter den magt, de får fra det flertal, der har sat dem til de opgaver, de er blevet sat til; og Gud nåde og trøste dem, hvis de ikke havde gjort det, for så havde de selvfølgelig fået en fyreseddel. Der er altså klart tale om politisk styring af vores medier i æteren.

De regionale TV-stationer burde være totalt frie, de burde slet ikke omhandles i dette lovforslag. Det burde have været et minimumskrav.

Alt i alt må man sige, at det er skuffende, at en ikke-socialistisk regering ikke styrker det frie i et samfund og ud fra grundlovens § 77 sørger for, at vi får fuld frihed i kommunikationen til vores medborgere.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Maisted var så elskværdig at antyde, at hvis vi fik et såkaldt rødt kabinet, hvad